BENDROJO TEISMO (trečioji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2025 m. birželio 25 d.*

„Energija – Elektros energijos vidaus rinka – Reglamentas (ES) 2017/2195 – ACER sprendimas dėl pakeistos balansavimo energijos kainodaros metodikos – Kainos laikinosios ribos nustatymas – ACER apeliacinei tarybai pateiktas skundas – Specialios skundo pateikimo sąlygos ir tvarka – Reglamento (ES) Nr. 2019/942 28 straipsnio 1 dalis ir 29 straipsnis – Nepriimtinumas dėl teisės pateikti skundą Apeliacinėje taryboje nebuvimo – Neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas – Lygybė prieš įstatymą ir veiksminga teisminė apsauga – Konkrečios sąsajos nebuvimas – Savybės ar faktinė padėtis, kuriomis nesiremiama – Ieškinio pareiškimo terminas – Pateisinamos klaidos nebuvimas“

Byloje T-96/23

Uniper Global Commodities SE, įsteigta Diuseldorfe (Vokietija), atstovaujama advokatų T. Richter, M. Schellberg, C. Sieberg ir M. Schleifenbaum,

ieškovė,

prieš

Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūrą (ACER), atstovaujamą P. Martinet, E. Tremmel ir G. Bertrand padedamų advokatų R. van der Hout, J. Wiemer ir C. Wagner,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro Bendrojo Teismo pirmininkas M. van der Woude, teisėjai P. Škvařilová-Pelzl (pranešėja), I. Nõmm, G. Steinfatt ir D. Kukovec,

posėdžio sekretorius P. Cullen, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2024 m. rugsėjo 9 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė *Uniper Global Commodities SE* pirmiausia prašo panaikinti 2022 m. gruodžio 9 d. Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūros (ACER) apeliacinės tarybos sprendimą A-003-2022 (toliau – ginčijamas sprendimas), kuriuo kaip nepriimtinas atmestas jos skundas dėl 2022 m. vasario 25 d. ACER sprendimo Nr. 03/2022 dėl balansavimo energijos ir tarpzoninio pralaidumo, naudojamo balansavimo energijos mainams arba disbalanso pasiskirstymui nustatyti, kainodaros metodikos pakeitimo (toliau – pirminis sprendimas) tiek, kiek jame ACER 48 mėnesių laikotarpiui nuo 2022 m. liepos 1 d. nustatė kainos, už kurią balansavimo energijos tiekėjai, kaip ir ji pati, galėjo Europos PICASSO ir MARI platformose vykdyti šios energijos mainus, ribą, o nepatenkinus šio reikalavimo – panaikinti pirminį sprendimą.

Ginčo aplinkybės

2 2020 m. sausio 24 d. Sprendimu Nr. 01/2020 ACER, remdamasi perdavimo sistemos operatorių (toliau – PSO) pasiūlymu, patvirtino balansavimo energijos ir tarpzoninių pajėgumų, naudojamų balansavimo energijos mainams arba disbalanso kompensavimo procesui įgyvendinti, kainodaros nustatymo metodiką (toliau – ginčijama metodika), joje, be kita ko, buvo numatyta, kad balansavimo energijos tiekimo kainos neturi būti didesnės ar mažesnės už techninę kainos ribą, t. y. maždaug 99 999 eurų už megavatvalandę (MWh).

3 2021 m. birželio 2 d. Europos elektros energijos perdavimo sistemos operatorių tinklas (toliau – ENTSO-E) visų PSO vardu pateikė pasiūlymą iš dalies pakeisti ginčijamą metodiką, kad esamą techninę kainos ribą pakeistų apytiksliai 15 000 eurų/MWh kainos riba (toliau – PSO pasiūlymas). Prie šio pasiūlymo buvo pridėtas 2021 m. gegužės 28 d. aiškinamasis raštas. Vykstant ENTSO-E pradėtoms konsultacijoms rinkoje, ieškovė 2021 m. liepos 20 d. pateikė ENTSO-E neigiamą nuomonę dėl šio pasiūlymo.

4 ENTSO-E perdavė PSO pasiūlymą ACER patvirtinti, o ši 2021 m. spalio 13 d. surengė viešas konsultacijas savo interneto svetainėje ir paragino suinteresuotuosius rinkos dalyvius iki 2021 m. lapkričio 10 d. pateikti pastabas dėl šio pasiūlymo. Šiomis aplinkybėmis ji, be kita ko, iškėlė klausimą, ar laikina kainos riba turėtų būti patvirtinta Europos balansavimo energijos mainų platformų PICASSO ir MARI veikimo pradžios etape. Ieškovė dalyvavo šiose viešose konsultacijose ir 2021 m. lapkričio 10 d. pateikė pastabas dėl ACER iškeltų klausimų.

5 Nuo 2021 m. lapkričio 22 d. iki gruodžio 6 d. ACER pateikė PSO, ENTSO-E ir valstybių narių reguliavimo institucijoms (toliau – NRI) savo pačios iš dalies pakeistą PSO pasiūlymo, kurį anksčiau joms pateikė, versiją kartu su pakeitimų pagrindimu.

6 2022 m. vasario 25 d. priimtu ir 2022 m. vasario 28 d. jos interneto svetainėje paskelbtu pirminiu sprendimu ACER atmetė PSO pasiūlymą, motyvuodama tuo, kad jis neatitinka 2017 m. lapkričio 23 d. Komisijos reglamento (ES) 2017/2195, kuriuo nustatomos elektros energijos balansavimo gairės (OL L 312, 2017, p. 6), 30 straipsnio 2 dalies sąlygų, ir nurodė palikti galioti esamą techninę kainos ribą, kuri yra apytiksliai 99 999 eurų/MWh. Vis dėlto pirminio sprendimo I priede ACER iš dalies pakeitė ginčijamą metodiką, 48 mėnesių laikotarpiui nuo 2022 m. liepos 1 d. nustatydama 15 000 eurų/MWh laikiną kainos ribą, taikomą tik balansavimo energijos mainams Europos PICASSO ir MARI platformose.

7 2022 m. balandžio 28 d. ieškovė dėl pirminio sprendimo pateikė skundą ACER apeliacinei tarybai (toliau – Apeliacinė taryba).

8 Ginčijamu sprendimu Apeliacinė taryba atmetė ieškovės skundą dėl pirminio sprendimo kaip nepriimtiną, motyvuodama tuo, kad pagal 2019 m. birželio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2019/942, kuriuo įsteigiama Europos Sąjungos energetikos reguliavimo institucijų bendradarbiavimo agentūra (OL L 158, 2019, p. 22), 28 straipsnio 1 dalį ieškovė neturėjo teisės pateikti tokio skundo, nes pirminis sprendimas nebuvo jai skirtas ir nėra konkrečiai su ja susijęs.

Šalių reikalavimai

9 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

– pirmiausia panaikinti ginčijamą sprendimą,

– subsidiariai – panaikinti pirminį sprendimą,

– priteisti iš ACER bylinėjimosi išlaidas.

10 ACER Bendrojo Teismo iš esmės prašo:

– atmesti ieškinį,

– priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl pagrindinio reikalavimo panaikinti ginčijamą sprendimą

11 Grįsdama pagrindinį prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą ieškovė nurodo du pagrindus, grindžiamus, pirma, Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies taikymo sąlygos dėl konkrečios sąsajos su ieškove pažeidimu ir, antra, Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies aiškinimu, kuriuo neužtikrinamas procedūros Apeliacinėje taryboje veiksmingumas ir šios nuostatos atitiktis veiksmingos teisminės gynybos principui, įtvirtintam Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 47 straipsnyje, ir lygybės prieš įstatymą principui, garantuojamam Chartijos 20 straipsnyje, nes Apeliacinė taryba atsisakė konstatuoti, kad ieškovė turi teisę pateikti skundą dėl reglamentuojamojo pobūdžio teisės akto, kuris tiesiogiai su ja susijęs ir dėl jo nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių.

12 ACER prašo atmesti pagrindinį reikalavimą kaip nepagrįstą.

13 Visų pirma reikia išnagrinėti antrąjį ieškinio pagrindą.

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies aiškinimu, kuriuo neužtikrinamas procedūros Apeliacinėje taryboje veiksmingumas ir šios nuostatos atitiktis

Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintam veiksmingos teisminės gynybos principui ir Chartijos 20 straipsnyje garantuojamam lygybės prieš įstatymą principui

14 Ieškovė mano, kad ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba pažeidė SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, kai nusprendė, kad ji neturi teisės pateikti jai skundo, nors pirminis sprendimas yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, tiesiogiai su ja susijęs ir dėl jo nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių.

15 Ieškovė teigia, kad ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba, atsižvelgdama į jurisprudenciją, teisingai konstatavo, kad pirminis sprendimas yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, tiesiogiai su ja susijęs ir dėl jo nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, todėl jį galima ginčyti Europos Sąjungos teisme, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą. ACER šio fakto neginčija nagrinėjant šį ieškinį.

16 Vis dėlto, ieškovės teigimu, Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime klaidingai nustatė, kad ji neturi teisės jai pateikti skundo dėl pirminio sprendimo, atsižvelgiant į Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies formuluotę. Vis dėlto šią nuostatą galima ir būtina aiškinti ir taikyti taip, kad pagal ją jai suteikiama teisė pateikti skundą dėl minėto sprendimo, kaip tiesiogiai su ja susijusio reglamentuojamojo pobūdžio teisės akto, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, todėl dėl jo galima pareikšti ieškinį Sąjungos teisme, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą. Iš tiesų bet koks kitoks Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies aiškinimas pakenktų procedūros Apeliacinėje taryboje veiksmingumui ir neleistų užtikrinti šios nuostatos atitikties Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintam veiksmingos teisminės gynybos principui ir Chartijos 20 straipsnyje įtvirtintam lygybės prieš įstatymą principui.

17 Pirma, procedūros Apeliacinėje taryboje, kuri suvokiama kaip supaprastintas visapusiškos savikontrolės mechanizmas, siekiant gero administravimo ir Sąjungos teismų perkrovos pašalinimo, veiksmingumas priklauso nuo to, ar ji atvira daugeliui suinteresuotųjų šalių, kurioms ACER priimti sprendimai dėl rinkos reguliavimo iš tikrųjų padarė žalos, kaip antai pirminiame sprendime nustatyta laikina kainos riba. Pagal jurisprudenciją Sąjungos teisės nuostatos turi būti aiškinamos taip, kad būtų išsaugotas jų veiksmingumas. Nagrinėjamu atveju siauras teisės pateikti skundą Apeliacinėje taryboje aiškinimas praktiškai atleistų ACER nuo bet kokios savikontrolės vykdant jai pavestas esmines ir vis gausėjančias rinkos reguliavimo užduotis. Jeigu fiziniai ar juridiniai asmenys galėtų tiesiogiai kreiptis į Bendrąjį Teismą dėl ACER sprendimų, kai šie yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktai, dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių ir kurie yra tiesiogiai su jais susiję, tai pakenktų Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalyje numatyto supaprastinto visapusiškos savikontrolės mechanizmo veiksmingumui, nes atsirastų pavojus, kad skirtingose instancijose (t. y. Apeliacinėje taryboje ir Bendrajame Teisme) vienu metu kils lygiagretūs ginčai, kuriems būtų taikoma skirtingų lygių kontrolė (t. y. visiška ir ribota kontrolė).

18 Antra, tik esant galimybei pateikti skundą Apeliacinei tarybai būtų galima išvengti veiksmingos teisminės gynybos trūkumo, kuris prieštarautų Sąjungos pirminei teisei ir kurį kaip tik buvo siekiama ištaisyti Lisabonos sutartimi. Ieškovės teigimu, nors, atsižvelgiant į Reglamento 2019/942 34 konstatuojamąją dalį ir jurisprudenciją, pasibaigusi šio reglamento 28 straipsnio 1 dalyje numatyta apskundimo procedūra yra būtina išankstinė ieškinio pareiškimo Sąjungos teisme sąlyga, dėl to, kad pagal šią nuostatą fiziniai ar juridiniai asmenys neturi galimybės Apeliacinei tarybai pateikti skundo dėl ACER reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, dėl kurių

nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių ir kurie su jais yra tiesiogiai, bet ne konkrečiai susiję, vėliau iš jų atimama teisė pareikšti ieškinį Bendrajame Teisme pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.

19 Remiantis doktrina ir jurisprudencija, speciali Sąjungos įstaigų ar organų vidaus skundų pateikimo tvarka, nustatyta remiantis SESV 263 straipsnio penkta pastraipa, negali paneigti Bendrojo Teismo jurisdikcijos. Iš tiesų tokia tvarka pažeistų Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintą veiksmingos teisminės gynybos principą, pagal kurį, remiantis jurisprudencija, užtikrinama veiksminga teisminė gynyba nuo visų Sąjungos institucijų, įstaigų, organų ir agentūrų aktų. Be to, jei būtų nuspręsta, kad fiziniai ar juridiniai asmenys turi tiesiogiai kreiptis į Bendrąjį Teismą dėl ACER sprendimų, kai ketina ginčyti reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktus, dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių ir kurie yra tiesiogiai su jais susiję, kaip tai suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, tai neatitiktų Sąjungos teisės aktų leidėjo noro teikti pirmenybę „apeliacinio organo“ naudojimui Sąjungos agentūrose tam, kad būtų galima atlikti visapusišką techninį ar mokslinį vertinimą, nes, remiantis jurisprudencija, vėliau Sąjungos teismo vykdoma kontrolė yra ribota.

20 Tai taip pat neatitiktų lygybės prieš įstatymą principo, kuris garantuojamas Chartijos 20 straipsnyje ir taikomas jurisprudencijoje, nes fiziniai ar juridiniai asmenys, kuriems ACER sprendimai daro didžiausią neigiamą poveikį, be objektyvaus pateisinimo būtų vertinami mažiau palankiai nei kiti, kiek tai susiję su jų teise pateikti skundą, kaip šiuo atveju yra su balansavimo energijos tiekėjais, palyginti su PSO. Atsižvelgiant į ribotą ACER priimtų individualių reglamentuojamojo pobūdžio sprendimų skaičių, taip pat į galimybę kartu arba tarpusavyje derinti skirtingus lygiagrečius apeliacinius skundus, Apeliacinei tarybai iš tikrųjų nekyla pernelyg didelio krūvio grėsmė, taigi ji gali įvykdyti teisės aktų leidėjo jai pavestą užduotį, t. y. sumažinti Sąjungos teismų krūvį ir užtikrinti visišką ACER sprendimų kontrolę.

21 Ieškovės teigimu, Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime neturėjo apsiriboti tik Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalimi. Iš tiesų iš jurisprudencijos matyti, kad antrinės teisės nuostata galėtų ir turėtų būti aiškinama plačiai, net plačiau, nei nurodyta jos tekste, kai, kaip šiuo atveju, to reikalauja jos atitiktis pirminei teisei. Jeigu fizinių ar juridinių asmenų teisė pareikšti ieškinį pagal Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalį būtų aiškinama siauriau nei pagal SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, tai prieštarautų pirminei teisei.

22 ACER ginčija ieškovės argumentus ir iš esmės prašo atmesti antrąjį ieškinio pagrindą.

23 Pirmiausia reikia priminti, kad Sąjungos teismas jau yra pripažinęs, kad pakanka išdėstyti pagrindų esmę, o ne teisiškai juos kvalifikuoti, su sąlyga, kad šie pagrindai yra pakankamai aiškiai išdėstyti pačiame ieškinyje (žr. 2004 m. rugsėjo 23 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-297/02, nepaskelbtas Rink., EU:C:2004:550, 57 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2015 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Italija ir Ispanija / Komisija*, T-124/13 ir T-191/13, EU:T:2015:690, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2017 m. sausio 19 d. Sprendimo *Komisija / Frieberger ir Vallin*, T-232/16 P, nepaskelbtas Rink., EU:T:2017:15, 33 punktą).

24 Be to jurisprudencija leidžia manyti, kad prieštaravimas dėl teisėtumo gali būti pareikštas implicitiškai, jei iš ieškinio santykinai aišku, kad ieškovas faktiškai pateikia tokį argumentą (šiuo klausimu žr. 1996 m. birželio 6 d. Sprendimo *Baiwir / Komisija*, T-262/94, EU:T:1996:75,

37 punktą; 2018 m. lapkričio 27 d. Sprendimo *Mouvement pour un Europe des nations et des libertés / Parlamentas*, T-829/16, EU:T:2018:840, 66 punktą ir 2022 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Falke / Komisija*, T-306/21, EU:T:2022:834, 30 punktą).

25 Iš ieškinio 138–151 ir 159 punktuose ir dubliko 56–60 punktuose išplėtoto antrojo pagrindo turinio matyti, kad ieškovė iš esmės teigia, jog tam, kad atitiktų veiksmingos teisminės gynybos principą ir Chartijos 47 straipsnį, įgyvendintą SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa, pagal kuriuos jai suteikiama teisė pareikšti ieškinį Sąjungos teisme dėl visų reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktų, tiesiogiai su ja susijusių ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių (kaip antai pirminis sprendimas), taip pat Chartijos 20 straipsnyje įtvirtintą lygybės prieš įstatymą principą, Apeliacinė taryba Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalį ginčijamame sprendime turėjo aiškinti taip, kad juo remdamasi ieškovė galėjo jai pateikti skundą dėl minėto sprendimo.

26 Šio sprendimo 25 punkte nurodyti argumentai turi būti suprantami taip, kad jie iš esmės apima dvigubą priekaištą, grindžiamą arba Apeliacinės tarybos ginčijamame sprendime pateiktu Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies aiškinimu, neatitinkančiu veiksmingos teisminės gynybos principo ir Chartijos 47 straipsnio, įgyvendinto SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirta pastraipa, taip pat Chartijos 20 straipsnyje įtvirtinto lygybės prieš įstatymą principo (pirmasis priekaištas), arba Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies implicitiniu neteisėtumu grindžiamu prieštaravimu dėl neatitikties tiems patiems principams ir Chartijos straipsniams (antrasis priekaištas).

27 Atsakydama į proceso organizavimo priemonę, priimtą remiantis Bendrojo Teismo procedūros reglamento 89 ir 90 straipsniais, ieškovė patvirtino, kad ieškinyje netiesiogiai pateiktas toks Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas.

28 Atsižvelgiant į tai, kad atsakydama į kitą proceso organizavimo priemonę ACER nurodė, kad Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies neteisėtumu grindžiamas prieštaravimas buvo pateiktas pavėluotai, ieškovei atsakant į Bendrojo Teismo jai skirtą proceso organizavimo priemonę, todėl remiantis jurisprudencija, suformuota 2008 m. gegužės 15 d. Sprendimo *Ispanija / Taryba* (C-442/04, EU:C:2008:276) 23 punkte, 2008 m. birželio 26 d. Sprendimo *Alferink ir kt. / Komisija* (T-94/98, EU:T:2008:226) 38 ir 39 punktuose ir 2008 m. rugsėjo 24 d. Sprendimo *Reliance Industries / Taryba ir Komisija* (T-45/06, EU:T:2008:398) 64–66 punktuose, turėjo būti atmestas kaip nepriimtinas, reikia pažymėti, kad abu šio sprendimo 26 punkte nurodyti priekaištai pakankamai aiškiai išplaukia iš ieškinio 138–151 punktų. Taigi ACER prieštaravimą reikia atmesti ir abu šiuos priekaištus nagrinėti iš esmės.

29 Pirmiausia reikia pažymėti, kad, kaip savo rašytinėse pastabose pripažįsta šalys, o Apeliacinė taryba – ginčijamo sprendimo 42 ir 52 punktuose, pirminis sprendimas, nors ir priimtas kaip individualus sprendimas, skirtas PSO, priklausantiems regionui, apimančiam Belgiją, Čekijos Respubliką, Vokietiją, Prancūziją, Kroatiją, Liuksemburgą, Vengriją, Nyderlandus, Austriją, Lenkiją, Rumuniją, Slovėniją ir Slovakiją (toliau – CORE regionas), yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, kuris tiesiogiai susijęs su ieškove ir dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, kaip tai suprantama pagal SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytą trečią alternatyvą, todėl, kiek tai susiję su pirminiu sprendimu, ieškovė patenka į fizinių ar juridinių asmenų, kuriems taikomas SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytas trečiasis atvejis, kategoriją.

30 Tai patikslinus, reikia patikrinti, ar, kaip teigia ieškovė, pateikdama pirmąjį priekaištą, Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalį turėjo aiškinti kaip jai suteikiančią teisę pareikšti ieškinį dėl pirminio sprendimo, kad būtų užtikrinta šios nuostatos atitiktis veiksmingos teisminės gynybos principui ir Chartijos 47 straipsniui, įgyvendintam SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirta pastraipa, taip pat Chartijos 20 straipsnyje įtvirtintam lygybės prieš įstatymą principui.

31 Pagal jurisprudenciją Sąjungos teisės nuostatos aiškinimu neturi būti panaikintas aiškios ir tikslios šios nuostatos formuluotės veiksmingumas. Taigi, kai tokios nuostatos prasmė aiškiai matyti iš pačios jos formuluotės, Sąjungos teismas negali nukrypti nuo šio aiškinimo (žr. 2023 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Ministarstvo financija*, C-682/22, EU:C:2023:920, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Pagal suformuotą jurisprudenciją aiškinant Sąjungos teisės nuostatą, kai jos formuluotė aiškiai neapibrėžia jos taikymo srities, reikia atsižvelgti į kontekstą ir teisės akto, kuriame ji priimta, tikslus (žr. 2021 m. sausio 21 d. Sprendimo *Whiteland Import Expo*, C-308/19, EU:C:2021:47, 34 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

32 Pagal Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalį, susijusią su „[ACER] sprendimais, dėl kurių gali būti teikiami skundai“, „[k]iekvienas fizinis ar juridinis asmuo, įskaitant [NRI], gali pateikti skundą dėl [šio reglamento] 2 straipsnio d punkte nurodyto [ACER] sprendimo, skirto tam asmeniui, arba dėl sprendimo, kuris, nors ir skirtas kitam asmeniui, yra tiesiogiai ir konkrečiai susijęs su tuo asmeniu.“

33 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad pirminis sprendimas, kuriuo ACER nusprendė dėl CORE regiono PSO pasiūlytų ginčijamos metodikos pakeitimų pagal
Reglamento 2019/942 5 straipsnio 2 dalies b punktą, yra ACER sprendimas, nurodytas šio reglamento 2 straipsnio d punkte.

34 Iš aiškios ir tikslios Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies formuluotės matyti, kad ieškovė, kaip juridinis asmuo, kuriam nėra skirtas pirminis sprendimas (remiantis jo 2 straipsniu, jis yra skirtas CORE regiono PSO), gali apskųsti minėtą sprendimą tik tuo atveju, jeigu jis su ja susijęs ne tik tiesiogiai, bet ir konkrečiai.

35 Nors tiesa, kad Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalyje nustatyta konkrečios sąsajos sąlyga turi būti aiškinama atsižvelgiant į Chartijoje užtikrinamus bendruosius Sąjungos teisės principus, toks aiškinimas negali lemti šios sąlygos, kuri aiškiai numatyta tekste, panaikinimo, nesukeliant *contra legem* aiškinimo.

36 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją platus aiškinimas galimas, tik jeigu jis suderinamas su nagrinėjamos nuostatos tekstu, ir net aukštesnės privalomos galios normą atitinkančio aiškinimo principas negali būti aiškinimo *contra legem* pagrindas (žr. 2023 m. gruodžio 15 d. Nutarties *Stan / Europos prokuratūra*, T-103/23, EU:T:2023:871, 30 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; taip pat pagal analogiją žr. 2019 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Rayonna prokuratura Lom*, C-467/18, EU:C:2019:765, 61 punktą ir 2020 m. spalio 5 d. Sprendimo *Brown / Komisija*, T-18/19, EU:T:2020:465, 111 punktą).

37 Taigi reikia konstatuoti, kad ginčijamame sprendime Apeliacinė taryba pagrįstai neaiškino Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies taip, kad pagal ją ieškovei, kaip juridiniam asmeniui, kaip tai suprantama pagal šią nuostatą, leidžiama pateikti skundą dėl pirminio sprendimo, neprivalant įrodyti, kad ji yra ne tik tiesiogiai, bet ir konkrečiai su juo susijusi.

38 Vadinasi, pirmąjį priekaištą reikia atmesti kaip nepagrįstą.

39 Toliau reikia iš esmės išnagrinėti antrąjį priekaištą, atitinkantį šio sprendimo 26 punkte nurodytą implicitinį neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą.

40 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal bendrąjį aiškinimo principą Sąjungos teisės aktas turi būti aiškinamas kiek įmanoma taip, kad nebūtų paneigtas jo galiojimas (2001 m. spalio 4 d. Sprendimo *Italija / Komisija*, C-403/99, EU:C:2001:507, 37 punktas ir 2009 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Sturgeon ir kt.*, C-402/07 ir C-432/07, EU:C:2009:716, 47 punktas). Be to, esant keliems galimiems Sąjungos teisės nuostatos aiškinimo variantams, pirmenybė turi būti teikiama tam, kuris užtikrintų jos praktinį veiksmingumą (2009 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Sturgeon ir kt.*, C-402/07 ir C-432/07, EU:C:2009:716, 47 punktas; šiuo klausimu taip pat žr. 1988 m. rugsėjo 22 d. Sprendimo *Land de Sarre ir kt.*, 187/87, EU:C:1988:439, 19 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

41 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad savo atsakymuose į Bendrojo Teismo joms skirtas proceso organizavimo priemones ACER subsidiariai, taip pat Europos Parlamentas, Europos Sąjungos Taryba ir Europos Komisija iš esmės teigė, kad
Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalis neprieštarauja nei veiksmingos teisminės gynybos principui, nei Chartijos 47 straipsniui, kaip jis įgyvendintas SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa, ir Chartijos 20 straipsnyje įtvirtintam lygybės prieš įstatymą principui, nes pagal ją tokiais atvejais, kaip nagrinėjami šioje byloje, nedraudžiama fiziniams ar juridiniams asmenims, kuriems nėra skirtas visuotinai taikomas ACER aktas, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, ir kurie buvo tiesiogiai, bet ne konkrečiai, susiję su šiuo aktu (t. y. fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais susijęs SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtos pastraipos trečiasis atvejis, kategorija), tiesiogiai pareikšti ieškinį Bendrajame Teisme dėl minėto akto panaikinimo.

42 Kadangi pirminis sprendimas ieškovės atžvilgiu yra reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, tiesiogiai su ja susijęs, ir dėl jo nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, kaip tai suprantama pagal SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtą pastraipą (žr. šio sprendimo 29 punktą), ji priklauso fizinių ar juridinių asmenų, kuriems taikomas SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytas trečiasis atvejis, kategorijai, kuri, kaip ir kitos dvi fizinių ar juridinių asmenų kategorijos, susijusios su SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytais pirmuoju ir antruoju atvejais, t. y. fiziniai ar juridiniai asmenys, kuriems skirtas aktas arba kurie yra tiesiogiai ir konkrečiai su juo susiję, gali dėl jo pareikšti ieškinį Sąjungos teisme SESV 263 straipsnio pirmoje ir antroje pastraipose numatytomis sąlygomis.

43 Vis dėlto SESV 263 straipsnio penktoje pastraipoje numatyta, kad Sąjungos įstaigas ar organus steigiantys aktai gali nustatyti konkrečias sąlygas ir tvarką, reguliuojančias fizinių ar juridinių asmenų ieškinių dėl šių įstaigų ar organų aktų, galinčių jiems turėti teisinių padarinių, pareiškimą.

44 Komisijos siūlymu Sąjungos teisės aktų leidėjas Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsniuose, siejamuose su jo 34 konstatuojamąja dalimi, numatė, kad fiziniai ar juridiniai asmenys, kuriems skirti ACER aktai arba kurie yra tiesiogiai ir konkrečiai su jais susiję, siekiant supaprastinti procedūrą, turi turėti teisę pateikti skundą Apeliacinei tarybai.

45 Šiomis aplinkybėmis, kaip matyti iš jų atsakymų į Bendrojo Teismo joms skirtas proceso organizavimo priemones, Parlamentas, Taryba ir Komisija nusprendė, kad prie fizinių ar juridinių asmenų, galinčių pagal Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalį pateikti skundą dėl šio

reglamento 2 straipsnio d punkte nurodyto ACER sprendimo, nereikia priskirti fizinių ar juridinių asmenų, patenkančių į kategoriją, kuriai taikomas SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytas trečiasis atvejis, nes ACER paprastai priima „individualius sprendimus“ pagal šio reglamento 2 straipsnio d punktą, dėl kurių galima pateikti skundą Apeliacinei tarybai. Jei ACER priimtų, kaip yra šiuo atveju (žr. šio sprendimo 29 punktą), reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktą, SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatyta teisių gynimo priemonė būtų tiesiogiai prieinama.

46 Kadangi šiuo klausimu ieškovė teigia, kad pagal Reglamento 2019/942 29 straipsnį ji negalėjo tiesiogiai Bendrajame Teisme pareikšti ieškinio dėl pirminio sprendimo panaikinimo remdamasi SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytu trečiuoju atveju, reikia pažymėti, kad tiesa, jog Reglamento 2019/942 29 straipsnyje nustatyta, jog „[i]eškiniai dėl pagal šį reglamentą priimto ACER sprendimo panaikinimo <…> Europos Sąjungos Teisingumo Teisme gali būti pareiškiami tik užbaigus 28 straipsnyje nurodytą [išankstinę] skundų nagrinėjimo procedūrą“ ir kad pagal šią nuostatą pareiškėjai, kurių skundai nepatenkinti, gali kreiptis į Bendrąjį Teismą dėl Apeliacinės tarybos priimtų sprendimų panaikinimo (šiuo klausimu žr. 2022 m. kovo 16 d. Sprendimo *MEKH ir FGSZ / ACER*, T-684/19 ir T-704/19, EU:T:2022:138, 35–42 punktus).

47 Vis dėlto reikia pažymėti, kad 2022 m. kovo 16 d. Sprendimas *MEKH ir FGSZ / ACER* (T-684/19 ir T-704/19, EU:T:2022:138) turi būti aiškinamas atsižvelgiant į jo kontekstą ir, be kita ko, į tai, kad ieškovės toje byloje neginčijamai turėjo teisę pateikti skundą Apeliacinėje taryboje, tačiau neturėjo teisės Bendrajame Teisme ginčyti pirminių ACER sprendimų teisėtumo atsižvelgiant į Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsnius.

48 Šiuo klausimu, kadangi dėl šio sprendimo 45 punkte nurodytų priežasčių Sąjungos teisės aktų leidėjas netaikė Reglamento 2019/942 28 straipsnyje numatytos išankstinės apskundimo procedūros fizinių ar juridinių asmenų kategorijai, kuriai priklauso ieškovė, šios procedūros išnaudojimas, kurio reikalaujama pagal šio reglamento 29 straipsnį, negali būti aiškinamas kaip taikomas šiai kategorijai. Darytina išvada, kad fiziniai ar juridiniai asmenys, priskiriami prie kategorijos, kuriai taikomas SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytas trečiasis atvejis, nepatenka į Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsniuose nustatytos privalomos išankstinės apskundimo procedūros taikymo sritį, tokie asmenys, priešingai nei priskiriami prie kitų dviejų šio reglamento 28 straipsnio 1 dalyje nurodytų kategorijų, turi tiesiogiai Bendrajame Teisme pareikšti ieškinius dėl nagrinėjamų ACER aktų pagal SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytą trečiąjį atvejį.

49 Iš tiesų, kaip savo atsakymuose į proceso organizavimo priemones nurodo Parlamentas, Taryba ir Komisija, Reglamentas 2019/942 negali būti aiškinamas taip, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas norėjo, kad Apeliacinė taryba atliktų visų ACER priimtų aktų kontrolę, nes minėto reglamento 28 straipsnio materialinė taikymo sritis apsiriboja šio reglamento 2 straipsnio d punkte nurodytais individualiais sprendimais. Be to, tokio „mišraus“ požiūrio Sąjungos teisės aktų leidėjas laikėsi ir numatydamas kitų agentūrų apeliacinius organus, kaip matyti iš reglamentų, kuriais įsteigti Europos cheminių medžiagų agentūros (ECHA), Europos bankininkystės institucijos (EBI), Bendros pertvarkymo valdybos (BPV), Europos Sąjungos aviacijos saugos agentūros (EASA), Europos vertybinių popierių ir rinkų institucijos (ESMA) ir Europos draudimo ir profesinių pensijų institucijos (EIOPA) apeliaciniai organai. Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad atsakymuose į proceso organizavimo priemones Parlamentas, Taryba ir Komisija pabrėžė, jog tai, kad Reglamente 2019/942 nėra aiškios nuorodos į galimybę tiesiogiai kreiptis į Sąjungos teismą

tais atvejais, kai netenkinamos šio reglamento 28 straipsnyje nustatytos priimtinumo sąlygos, neturi reikšmės, tokia nuoroda būtų tik deklaratyvaus pobūdžio, nes tam, kad būtų taikomas, SESV 263 straipsnis neturi būti perkeltas į Sąjungos antrinę teisę.

50 Be to, šio sprendimo 48 punkte siūlomas aiškinimas neprieštarauja 2023 m. kovo 9 d. Sprendimo *ACER / Aquind* (C-46/21 P, EU:C:2023:182) 57 punktui, kuriame Teisingumo Teismas nusprendė, kad „[Sąjungos agentūrų] apeliaciniai organai yra tinkama priemonė suinteresuotųjų šalių teisėms apsaugoti“, nes tokia išvada nereiškia, kad ACER apeliacinės tarybos vykdoma kontrolė yra vienintelė tinkama priemonė apsaugoti ACER sprendimų atžvilgiu fizinių ar juridinių asmenų, kurie negali kreiptis į šią tarybą pagal Reglamento 2019/942 28 straipsnį, teises.

51 Toks aiškinimas taip pat neprieštarauja Reglamento 2019/942 34 konstatuojamajai daliai, kurioje nurodyta, kad, „[k]ai ACER suteikiami įgaliojimai priimti sprendimus, suinteresuotosioms šalims, siekiant supaprastinti procesą, turėtų būti suteikta teisė apskųsti sprendimus Apeliacinei tarybai“. Iš tiesų ši konstatuojamoji dalis turi būti aiškinama kartu su Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsnių tekstu ir šio sprendimo 50 punkte nurodyta jurisprudencija, iš kurių matyti, kad Apeliacinė taryba yra tinkama priemonė apsaugoti šalių, su kuriomis susiję ACER aktai, teises, jeigu jos atitinka minėtame reglamente nurodytas priimtinumo sąlygas. Vis dėlto nei Reglamento 2019/942 34 konstatuojamoji dalis, nei minėta jurisprudencija negali būti aiškinamos taip, kad fizinių ar juridinių asmenų, kurie negali kreiptis į Apeliacinę tarybą pagal minėto reglamento 28 straipsnį, tiesioginis kreipimasis į Sąjungos teismą pagal SESV 263 straipsnį nėra tinkama priemonė pirmojoje instancijoje patikrinti ACER aktų teisėtumą.

52 Net jei, kaip teigia ACER, Parlamentas, Taryba ir Komisija, atsakydami į Bendrojo Teismo per posėdį žodžiu pateiktus klausimus arba į Bendrojo Teismo jiems skirtas proceso organizavimo priemones, SESV 263 straipsnio penktoje pastraipoje Sąjungos teisės aktų leidėjui suteikiama diskrecija nuspręsti dėl konkrečių sąlygų ir tvarkos, nustatytinų fizinių ar juridinių asmenų pareikštiems ieškiniams dėl Sąjungos įstaigos ar organo aktų, galinčių jiems turėti teisinių padarinių, tokia diskrecija gali būti naudojamasi tik laikantis pirminės teisės ir, be kita ko, bendrųjų Sąjungos teisės principų.

53 Taigi pirmiausia reikia kelti klausimą, ar, kaip teigia ieškovė, Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas skirtingas požiūris į, viena vertus, fizinių ar juridinių asmenų kategoriją, kuriai taikomas SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytas trečiasis atvejis, ir, kita vertus, į kitas kategorijas fizinių ar juridinių asmenų, su kuriais susiję SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodyti pirmasis ir antrasis atvejai, dėl galimybės kreiptis į Apeliacinę tarybą yra nesuderinamas su Chartijos 20 straipsnyje įtvirtintu lygybės prieš įstatymą principu.

54 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal suformuotą jurisprudenciją Chartijos 20 straipsnyje įtvirtinta lygybė prieš įstatymą yra bendrasis Sąjungos teisės principas, pagal kurį reikalaujama, kad panašios situacijos nebūtų vertinamos skirtingai, o skirtingos – vienodai, nebent toks vertinimas būtų objektyviai pagrįstas (žr. 2021 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Belgijos valstybė (Teisė gyventi šalyje smurto šeimoje atveju)*, C-930/19, EU:C:2021:657, 57 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

55 Situacijų panašumo reikalavimas, taikomas siekiant nustatyti, ar buvo pažeistas vienodo požiūrio principas, turi būti vertinamas atsižvelgiant į visas šias situacijas apibūdinančias aplinkybes, ypač į teisės akto, kuriame nustatytas nagrinėjamas skirtumas, dalyką ir tikslą, turint omenyje, kad tam reikia atsižvelgti ir į srities, kuriai šis aktas priklauso, principus ir tikslus. Jeigu situacijos nėra

panašios, nevienodas atitinkamų situacijų vertinimas nepažeidžia Chartijos 20 straipsnyje įtvirtintos lygybės prieš įstatymą (žr. 2021 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Belgijos valstybė (Teisė gyventi šalyje smurto šeimoje atveju)*, C-930/19, EU:C:2021:657, 58 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

56 Nagrinėjamu atveju reikia įvertinti, ar, atsižvelgiant į Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsniuose nustatytos ACER vidaus skundų nagrinėjimo sistemos dalyką ir tikslą, fizinio ar juridinio asmens, patenkančio į kategoriją, kuriai taikomas SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytas trečiasis atvejis, situacija, norint pareikšti ieškinį dėl ACER sprendimo panaikinimo pagal šį reglamentą, yra panaši į fizinio ar juridinio asmens, priskiriamo prie kitų asmenų kategorijų, kuriems taikomi SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodyti pirmasis ir antrasis atvejai ir kurie taip pat nori pareikšti tokį ieškinį, situaciją.

57 Pirmiausia reikia priminti, kad, kaip Sąjungos teismas jau turėjo galimybę patvirtinti, kadangi Sąjungos teisės aktų leidėjas ketino suteikti Apeliacinei tarybai būtiną kompetenciją, kad ji pati galėtų atlikti sudėtingų techninių ir ekonominių aplinkybių, susijusių su energetika, vertinimą, ši taryba negali apsiriboti ribota ACER sprendimų kontrole. Atvirkščiai, remdamasi savo narių mokslinio pobūdžio žiniomis minėta taryba turi nagrinėti, ar skundą pateikusios šalies argumentai gali įrodyti, jog minėtą ACER sprendimą pagrindžiančiuose argumentuose yra klaidų (šiuo klausimu žr. 2023 m. kovo 9 d. Sprendimo *ACER / Aquind*, C-46/21 P, EU:C:2023:182, 53–72 punktus ir 2020 m. lapkričio 18 d. Sprendimo *Aquind / ACER*, T-735/18, EU:T:2020:542, 45–71 punktus).

58 Šiomis aplinkybėmis Sąjungos teismas patikslino, kad Apeliacinės tarybos įsteigimas yra bendro Sąjungos teisės aktų leidėjo požiūrio, kuriuo siekiama Sąjungos agentūrose įsteigti apeliacinius organus, kai šioms agentūroms suteikti įgaliojimai priimti sprendimus dėl techniškai ar moksliniu požiūriu sudėtingų klausimų, ir kuris daro tiesioginį poveikį suinteresuotųjų šalių teisinei padėčiai, dalis. Šie apeliaciniai organai yra tinkama priemonė suinteresuotųjų šalių teisėms apsaugoti; pagal suformuotą jurisprudenciją, kadangi Sąjungos institucijos turi plačią diskreciją, be kita ko, vertinti labai sudėtingas faktines mokslinio ir techninio pobūdžio aplinkybes, kad nustatytų savo patvirtinamų priemonių pobūdį ir apimtį, Sąjungos teismo kontrolė turi apimti tik nagrinėjimą, ar vykdant šią diskreciją nebuvo padaryta akivaizdžios klaidos, ar nepiktnaudžiauta įgaliojimais arba ar šios institucijos akivaizdžiai neviršijo savo diskrecijos ribų (2023 m. kovo 9 d. Sprendimo *ACER / Aquind*, C-46/21 P, EU:C:2023:182, 56 ir 57 punktai; taip pat žr. 2013 m. kovo 7 d. Sprendimo *Bilbaína de Alquitranes ir kt. / ECHA*, T-93/10, EU:T:2013:106, 76 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

59 Taigi reikia konstatuoti, kad Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalyje, neleidžiant fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie, kaip ir ieškovė, patenka į kategoriją, susijusią su SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytu trečiuoju atveju, kreiptis į Apeliacinę tarybą, nustatomas skirtingas požiūris, nes šie asmenys galės pasinaudoti tik ribota ACER sprendimų kontrole Bendrajame Teisme, kiek tai susiję su sudėtingais moksliniais, techniniais ar ekonominiais vertinimais energetikos srityje, o fiziniai ar juridiniai asmenys, patenkantys į SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytus pirmąjį ir antrąjį atvejus, galės pasinaudoti Apeliacinės tarybos visapusiška kontrole dėl šių mokslinių, techninių ar ekonominių vertinimų.

60 Kaip ACER, Parlamentas, Taryba ir Komisija iš esmės nurodė atsakymuose į Bendrojo Teismo jiems skirtas proceso organizavimo priemones, šis skirtingas požiūris dėl galimybės turėti pilną Apeliacinės tarybos vykdomą kontrolę vis dėlto pateisinamas didesniu ar mažesniu atitinkamų

fizinių ar juridinių asmenų kategorijų ryšiu su ACER sprendimais. Iš tiesų fiziniai ar juridiniai asmenys, patenkantys į kategorijas, kurioms taikomi SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytas pirmasis ir antrasis atvejai, yra individualiai identifikuojami šiais sprendimais, dėl to, kad jie yra šių sprendimų adresatai arba kad šie sprendimai su jais susiję kaip jie būtų susiję su adresatais dėl tam tikrų jiems būdingų savybių arba dėl juos iš kitų asmenų išskiriančios faktinės padėties (1963 m. liepos 15 d. Sprendimas *Plaumann / Komisija*, 25/62, EU:C:1963:17, p. 223 ir 2015 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Mory ir kt. / Komisija*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, 93 punktas), tačiau to negalima pasakyti apie fizinius ar juridinius asmenis, patenkančius į kategoriją, kuriai taikomas SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytas trečiasis atvejis.

61 Taigi šis skirtingas požiūris, grindžiamas Reglamento 2019/942 28 straipsnyje nustatytais objektyviais kriterijais, yra pateisinamas, nes susijęs su nagrinėjamu teisės aktu siekiamu teisėtu tikslu ir yra proporcingas tikslui, kurio siekiama taikant tokį požiūrį (šiuo klausimu žr. 1977 m. liepos 5 d. Sprendimo *Bela-Mühle Bergmann*, 114/76, EU:C:1977:116, 7 punktą ir 2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Arcelor Atlantique ir Lorraine ir kt.*, C-127/07, EU:C:2008:728, 47 punktą).

62 Sąjungos teisės aktų leidėjo Reglamento 2019/942 28 straipsnyje nustatytų objektyvių kriterijų taikymas atitinka šia nuostata siekiamą tikslą, t. y. nustatyti administracinių teisių gynimo priemonių sistemą, susijusią su konkrečiomis ACER aktų ir su jais glaudžiai susijusių fizinių ar juridinių asmenų kategorijomis.

63 Atsižvelgiant į tai, kad jų ryšys su ACER „individualiais sprendimais“ yra ne toks glaudus, palyginti su fiziniais ar juridiniais asmenimis, patenkančiais į SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytus pirmąjį ir antrąjį atvejus, yra pateisinama ir tinkama manyti, kad fiziniai ar juridiniai asmenys, kurie, kaip ir ieškovė, patenka į SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodyto trečio atvejo kategoriją, turėtų galimybę į ribotą minėtų sprendimų kontrolę Bendrajame Teisme patikslinant, kad, skirtingai nuo kitų dviejų kategorijų asmenų, šiems asmenims netaikoma nei Reglamento 2019/942 29 straipsnyje nustatyta pareiga išnaudoti šio reglamento 28 straipsnyje nurodytą išankstinę apeliacinę procedūrą (žr. šio sprendimo 47 punktą), nei Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58a straipsnyje numatyta išankstinio apeliacinių skundų priėmimo procedūra.

64 Be to, remiantis jurisprudencija, Sąjungos teisės aktų leidėją galima apkaltinti pažeidus vienodo požiūrio principą, tik jeigu jis skirtingai vertino panašias situacijas, taip pablogindamas vienų asmenų padėtį, palyginti su kitais asmenimis (1962 m. liepos 13 d. Sprendimas *Klöckner-Werke ir Hoesch / Vyriausioji valdyba*, 17/61 ir 20/61, EU:C:1962:30, p. 652 ir 2008 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Arcelor Atlantique et Lorraine ir kt.*, C-127/07, EU:C:2008:728, 39 punktas).

65 Šiuo klausimu pažymėtina, kad Bendrojo Teismo vykdoma tiesioginė kontrolė negali būti laikoma nepalankia fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie, atsižvelgiant į ACER aktą, nepatenka nė į vieną iš Reglamento 2019/942 28 straipsnyje nurodytų atvejų.

66 Iš tiesų tai, kad Apeliacinės tarybos atliktas ACER akto nagrinėjimas buvo laikomas tinkama priemone apsaugoti fizinių ar juridinių asmenų, glaudžiai susijusių su šiuo aktu, teises, tokiomis aplinkybėmis, kai Sąjungos institucijos turi didelę diskreciją nustatyti jų priimamų priemonių pobūdį ir apimtį, be kita ko, kiek tai susiję su labai sudėtingomis faktinėmis mokslinio ir techninio pobūdžio aplinkybėmis (šiuo klausimu žr. 2023 m. kovo 9 d. Sprendimo *ACER / Aquind*, C-46/21 P, EU:C:2023:182, 57 punktą), negali būti aiškinama taip, kad tiesioginis

ieškinys Bendrajame Teisme pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą taip pat negali būti laikomas tinkama priemone fizinių ar juridinių asmenų, kurie yra mažiau glaudžiai susiję su tokiu aktu, teisėms apsaugoti.

67 Darytina išvada, kad Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalyje Sąjungos teisės aktų leidėjas įtvirtino pagrįstą skirtingą požiūrį į fizinius ar juridinius asmenis, kurie, atsižvelgiant į ACER sprendimus, nėra tokioje pačioje ar panašioje padėtyje, todėl jiems neturi būti taikomos tos pačios konkrečios sąlygos ar tvarka, kiek tai susiję su jų pateiktais skundais dėl minėtų sprendimų, taigi šis skirtingas požiūris negali būti laikomas pažeidžiančiu Chartijos 20 straipsnyje įtvirtintą lygybės prieš įstatymą principą.

68 Antrasis klausimas, kurį reikia išnagrinėti, yra tas, ar, kaip teigia ieškovė, negalėjimas fiziniams ar juridiniams asmenims, kaip ir ji, patenkantiems į kategoriją asmenų, kuriems taikomas SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtojoje pastraipoje nurodytas trečiasis atvejis, kreiptis į Apeliacinę tarybą pažeidžia veiksmingos teisminės gynybos principą ir Chartijos 47 straipsnį, įgyvendinamus SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa.

69 Pagal Chartijos 47 straipsnį kiekvienas asmuo, kurio teisės ir laisvės, garantuojamos Sąjungos teisės, yra pažeistos, turi teisę į veiksmingą jų gynybą teisme šiame straipsnyje nustatytomis sąlygomis. Iš Teisingumo Teismo ir Europos Žmogaus Teisių Teismo jurisprudencijos matyti, kad teisė kreiptis į teismą nėra absoliuti, todėl jai gali būti taikomi proporcingi apribojimai, kuriais siekiama teisėto tikslo ir nepažeidžiama pati šios teisės esmė (žr. 2017 m. balandžio 6 d. Nutarties *PITEE / Komisija*, C-464/16 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2017:291, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Pagal Chartijos 52 straipsnio 1 dalį teisės į veiksmingą teisminę gynybą apribojimas gali būti pateisinamas, tik jeigu jis numatytas įstatymo, nekeičia šios teisės esmės ir, remiantis proporcingumo principu, yra būtinas ir tikrai atitinka Sąjungos pripažintus bendrojo intereso tikslus arba reikalingas kitų teisėms ir laisvėms apsaugoti (2016 m. gegužės 4 d. Sprendimo *Pillbox 38*, C-477/14, EU:C:2016:324, 160 punktas ir 2016 m. rugsėjo 15 d. Sprendimo *Star Storage ir kt.*, C-439/14 ir C-488/14, EU:C:2016:688, 49 punktas).

70 Nagrinėjamu atveju, kaip jau buvo pažymėta (žr. šio sprendimo 47 ir 67 punktus), iš bendro SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos ir Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsnių aiškinimo, atsižvelgiant į šio sprendimo 40 punkte primintą bendrąjį aiškinimo principą, matyti, kad fiziniai ar juridiniai asmenys, kurie, kaip ir ieškovė, patenka į kategoriją, susijusią su SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje numatytu trečiuoju atveju, gali tiesiogiai pareikšti ieškinį Bendrajame Teisme dėl ACER sprendimų.

71 Šiuo klausimu reikia pažymėti: kadangi Bendrajame Teisme galima pareikšti ieškinį dėl panaikinimo, negalima teigti, kad priimdamas Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsnius Sąjungos teisės aktų leidėjas pažeidė teisę į veiksmingą teisminę gynybą.

72 Žinoma, kaip ginčijamo sprendimo 57 punkte nurodė Apeliacinė taryba ir ieškovė per teismo posėdį, dėl Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsniuose Sąjungos teisės aktų leidėjo nustatytų konkrečių skundų pateikimo Apeliacinei tarybai sąlygų ir tvarkos kyla nepatenkinamų procedūrinių sunkumų. Pirma, tai gali reikšti, kad tie patys ACER sprendimai gali būti paraleliai skundžiami Apeliacinei tarybai ir Bendrajam Teismui, ir tokius skundus ar ieškinius gali pateikti tiek tie patys fiziniai ar juridiniai asmenys, jei kyla abejonių, kokiai SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje nurodytai kategorijai jie priklauso, tiek fiziniai ar juridiniai asmenys, priklausantys skirtingoms toje pačioje nuostatoje nurodytoms kategorijoms, su iš to išplaukiančiomis komplikacijomis, susijusiomis su tokių skundų ar ieškinių nagrinėjimu (sustabdymas, pagrindo

priimti sprendimą nebuvimas ir t. t.). Antra, susiejus, viena vertus, atitinkamą Apeliacinės tarybos ir Bendrojo Teismo kompetenciją nagrinėti fizinio ar juridinio asmens, kuriam nėra skirtas ACER aktas, bet kuriam šis aktas sukelia teisinių pasekmių, pareikštą ieškinį, taigi ir procedūrą, kurios jis turi laikytis ginčydamas minėtą aktą, su, kita vertus, sudėtingu teisiniu klausimu, ar minėtas aktas yra „konkrečiai susijęs“ su šiuo asmeniu, taikant šias sąlygas ir konkrečią tvarką gali kilti daug ginčų Apeliacinėje taryboje, Bendrajame Teisme ir Teisingumo Teisme.

73 Vis dėlto lygiagrečių ieškinių ar skundų dėl to paties ACER akto rizika egzistuoja neatsižvelgiant į Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsnius, nes, kaip matyti, be kita ko, iš 2022 m. kovo 16 d. Sprendimo *MEKH ir FGSZ / ACER* (T-684/19 ir T-704/19, EU:T:2022:138) 31 punkto, privilegijuotieji ieškovai turi teisę tiesiogiai Bendrajame Teisme pareikšti ieškinį dėl ACER sprendimo panaikinimo. Be to, sąvokos „konkreti sąsaja“ sudėtingumas konkrečiai neišplaukia iš Reglamento 2019/942 28 ir 29 straipsniuose nustatytos administracinių skundų sistemos.

74 Bet kuriuo atveju tokių procesinių sunkumų nepakanka, kad galima būtų konstatuoti, jog nustatyta teisių gynimo sistema savaime prieštarauja Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintam veiksmingos teisminės gynybos principui.

75 Taigi Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalis taip pat negali būti laikoma pažeidžiančia veiksmingos teisminės gynybos principą ir Chartijos 47 straipsnį, įgyvendintą SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa.

76 Vadinasi, neteisėtumu grindžiamą prieštaravimą reikia atmesti kaip nepagrįstą, todėl reikia atmesti visą antrąjį pagrindą.

77 Taigi reikia tęsti pirmojo pagrindo, grindžiamo Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nagrinėjimą iš esmės.

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies pažeidimu

78 Ieškovė teigia, kad Apeliacinė taryba pažeidė Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalį, kai ginčijamame sprendime nusprendė, kad ji neturėjo teisės jai pateikti skundą dėl pirminio sprendimo, nors tas sprendimas buvo tiesiogiai ir konkrečiai su ja susijęs.

79 Ieškovė pažymi, kad ginčijamo sprendimo 41 ir paskesniuose punktuose Apeliacinė taryba, atsižvelgdama į jurisprudenciją, teisingai konstatavo, kad pirminis sprendimas yra tiesiogiai su ja susijęs, jis turi tiesioginį poveikį jos teisinei padėčiai, nes laikinai užkirto kelią laisvai nustatyti savo pasiūlymų kainas balansavimo energijos rinkoje: pasiūlymai, viršijantys pirminiame sprendime nustatytą laikinąją kainos ribą, nebegalėjo būti priimti CORE regiono PSO per Europos PICASSO ir MARI platformas.

80 Vis dėlto, ieškovės teigimu, Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime klaidingai atsisakė konstatuoti, kad pirminis sprendimas yra konkrečiai su ja susijęs, remiantis jurisprudencijoje nustatytais principais, suformuluotais taikant SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą ir pritaikytais prie procedūros Apeliacinėje taryboje tikslo, kuris, siekiant gero administravimo, remiantis Reglamento 2019/942 34 konstatuojamąja dalimi, suformuluotas kaip supaprastintas visapusiškos savikontrolės mechanizmas, kuriuo gali pasinaudoti daugelis suinteresuotų šalių, susijusių su ACER priimtais rinkos reguliavimo sprendimais, kaip antai pirminiame sprendime

nustatyta laikinoji kainos riba. Šis mechanizmas yra atsakas į Teisingumo Teismo išreikštą susirūpinimą dėl individualių sprendimų, susijusių su didele diskrecija, delegavimo įstaigoms ar agentūroms.

81 Nagrinėjamu atveju tam tikri rinkos dalyviai, t. y. PSO, yra ypač integruoti į sprendimų priėmimo procesą ir nurodyti kaip vieninteliai aktų, kurie, žinoma, priimti kaip individualūs sprendimai, kaip tai suprantama pagal SESV 288 straipsnio ketvirtos pastraipos antrą sakinį, tačiau kurie praktiškai yra reglamentuojamojo pobūdžio, adresatai, o tai reiškia, kad kitiems rinkos dalyviams, kuriems jie daro poveikį, turi būti suteikta galimybė pasinaudoti visapusiška šių aktų kontrole, kad jie galėtų ginti savo interesus, kurie gali prieštarauti PSO interesams.

82 Atsižvelgdama į šią situaciją ieškovė teigia, kad Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad atitiktų Reglamento 2017/2195 5 straipsnio 8 dalį, pagal kurią bet kuriai šaliai, įskaitant rinkos dalyvius, pripažįstama teisė pateikti NRI skundą dėl PSO sprendimų. ACER siūlomas Reglamento 2019/942 28 straipsnio aiškinimas ne tik yra „nepatenkinamas“, kaip ginčijamo sprendimo 57 punkte konstatavo Apeliacinė taryba, bet ir prieštarauja veiksmingos teisminės gynybos, nediskriminavimo principams, taip pat šiame straipsnyje nustatyto mechanizmo tikslui, t. y. sumažinti Sąjungos teismams tenkantį krūvį.

83 Pirma, ieškovė nurodo, kad aktyviai dalyvavo procedūroje, per kurią buvo priimtas pirminis sprendimas, o tai, remiantis jurisprudencija, yra svarbus veiksnys nustatant konkrečią sąsają su ieškove. Nagrinėjamu atveju ieškovė, 2021 m. liepos 30 d. pateikdama savo nuomonę, aktyviai dalyvavo pagal Reglamento 2017/2195 10 straipsnį ENTSO-E pradėtose viešose konsultacijose prieš PSO pasiūlymą pateikiant ACER. Be to, ji taip pat aktyviai dalyvavo ACER surengtose viešose konsultacijose dėl minėto pasiūlymo ir 2021 m. lapkričio 10 d. jai pateikė savo pastabas. Pagal Reglamento 2017/2195 10 straipsnio 6 dalį PSO ir galiausiai ACER turėjo atsižvelgti į jos 2021 m. liepos 30 d. nuomonę arba savo pasiūlymuose paaiškinti tikslias priežastis, dėl kurių nukrypo nuo jos.

84 Antra, ieškovė nurodo, kad pirminis sprendimas yra konkrečiai su ja susijęs, kaip ir su PSO, kurie yra jo adresatai, ar netgi labiau, nes pagal jurisprudenciją tas sprendimas iš esmės ir neigiamai paveikia jos konkurencinę padėtį balansavimo energijos tiekimo rinkoje, dirbtinai sumažindamas kainą, už kurią ji gali parduoti šią elektros energiją PSO, kurie yra vieninteliai jos pareiškėjai, taip, kad jai laikinai užkertamas kelias pasinaudoti didesne rinkos kaina (siekiant padengti dideles alternatyvias pasiūlymų sąnaudas) arba konkuruoti dėl šios elektros energijos kainų. Ieškovė mano, kad pirminis sprendimas labiausiai paveikė ją, kaip ir daugelį kitų balansavimo energijos tiekėjų, kurie iš anksto parengė įrenginius su didelėmis ribinėmis kintamosiomis sąnaudomis, ir jai buvo padaryta žala, o perdavimo sistemos operatoriams, kuriems jis buvo skirta, šis sprendimas buvo palankus.

85 Taigi materialiniu požiūriu ieškovė buvo viena iš pagrindinių pirminio sprendimo adresačių, nes juo buvo pažeista jos laisvė užsiimti verslu, kadangi ji negalėjo parduoti balansavimo energijos už kainą, padengiančią ne tik jos elektrinių kintamąsias sąnaudas, bet ir dideles investicijas, atliktas siekiant išlaikyti galimybę jas eksploatuoti balansavimo energijos rinkoje, nepaisant nedidelės tikimybės jas aktyvuoti dėl didelių ribinių kintamų sąnaudų, taigi ir dėl jų padėties ekonominių prioritetų sąrašo apačioje.

86 Kaip numatyta jurisprudencijoje, esminis poveikis ieškovės padėčiai rinkoje šiuo atveju atsiranda dėl jos negautų pajamų dėl pirminio sprendimo, neatsižvelgiant į tai, kad kiti konkurentai gali būti paveikti analogiškai kaip ir ji. Šiuo klausimu ieškovė konkrečiai nurodo jos Vokietijoje

eksploatuojamų dviejų elektrinių Audorfe ir Icehojėje, kuriose ji daug investavo, kad išliktų galimybė joms veikti ir funkcionuoti balansavimo energijos rinkoje, situaciją. Be to, ieškovės teigimu, pirminis sprendimas ją ypač paveikė kaip Vokietijoje, t. y. vienoje iš nedaugelio kontrolės zonų, kurios jau yra sujungtos su Europos PICASSO ir MARI platformomis, veikiančią balansavimo energijos tiekėją, kuriai po ilgos ir brangios procedūros pavyko iš anksto parengti balansavimo energijai tiekti skirtus įrenginius ir kuriai buvo užkirstas kelias teikti pasiūlymus kainomis, gerokai viršijančiomis 15 000 EUR/MWh ir pateisinamomis dėl didelių ribinių nagrinėjamų įrenginių sąnaudų.

87 Ieškovė priekaištauja Apeliacinei tarybai, jog ši ginčijamame sprendime rėmėsi principu, kad ji turėjo įrodyti, kad jai daromas poveikis kokybiniu aspektu skiriasi nuo visų kitų balansavimo energijos rinkos dalyvių. Tokia sąlyga neišplaukia iš jurisprudencijoje suformuluotų principų taikant SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą ir nėra pateisinama procedūros Apeliacinėje taryboje tikslu, nurodytu šio sprendimo 80 punkte.

88 Trečia, ieškovė teigia, kad su pirminiu sprendimu ji yra konkrečiai susijusi, kaip ir PSO, kuriems jis skirtas, nes tuo sprendimu buvo pažeistos procedūrinės garantijos, kurios priimant tą sprendimą jai suteikiamos pagal Sąjungos teisę, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją. Iš tiesų nuo to momento, kai ACER, pakeisdama PSO pasiūlymą, užėmė jų vietą, ji taip pat turėjo paisyti Reglamento 2017/2195 10 straipsnyje numatytos teisės į konsultaciją. Nagrinėjamu atveju dalyvaudama pagal šį straipsnį ENTSO-E pradėtose viešose konsultacijose prieš pateikiant ACER PSO pasiūlymą ir vėliau ACER pradėtoje konsultavimosi procedūroje ji išreiškė ketinimą ginti savo interesus ir teises, kai buvo keičiama ginčijama metodika. Be to, dublike ieškovė priekaištauja ACER dėl to, kad ši nepaisė jos Reglamento 2019/942 14 straipsnio 6 dalyje garantuojamos teisės būti iš anksto išklausytai.

89 ACER ginčija ieškovės argumentus ir prašo atmesti pirmąjį pagrindą.

90 Pirmiausia reikia priminti, kad „konkrečios sąlygos ir tvarka“, kaip jos suprantamos pagal SESV 263 straipsnio penktą pastraipą, turi būti aiškinamos kaip apimančios tik Sąjungos įstaigos ar organo nustatytas išimtinai vidines sąlygas ir tvarką, taikomas prieš kreipiantis į teismą ir reglamentuojančias, be kita ko, vidinės priežiūros mechanizmo veikimą arba draugiško ginčo sprendimo procedūros eigą, kad būtų išvengta ginčo nagrinėjimo Sąjungos teismuose (šiuo klausimu žr. 2013 m. rugsėjo 12 d. Nutarties *European Dynamics Luxembourg ir kt. / VRDT*, T-556/11, EU:T:2013:514, 60 punktą ir 2018 m. spalio 25 d. Sprendimo *KF / ESPC*, T-286/15, EU:T:2018:718, 107 punktą). Taigi šios konkrečios sąlygos ir tvarka turi visiškai atitikti SESV 263 straipsnyje numatytą bendrą sistemą, kiek tai susiję su Sąjungos teismo jurisdikcija nagrinėti jam priskirtus ieškinius (šiuo klausimu žr. 2016 m. vasario 4 d. Sprendimo *Italian International Film / EACEA*, T-676/13, EU:T:2016:62, 27 punktą; 2016 m. birželio 8 d. Sprendimo *Monster Energy / EUIPO (Taikos simbolio vaizdas)*, T-583/15, EU:T:2016:338, 43 punktą ir 2016 m. birželio 8 d. Sprendimo *Monster Energy / EUIPO (GREEN BEANS)*, T-585/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:339, 41 punktą).

91 Darytina išvada, kad jeigu SESV 263 straipsnyje numatytoje bendroje sistemoje ir pagal SESV 263 straipsnio penktą pastraipą priimtose konkrečiose sąlygose ir tvarkoje esančios tos pačios priimtinumo sąlygos iš esmės turi būti aiškinamos vienodai. Taigi siekiant įvertinti, ar ginčijamas aktas, t. y. pirminis sprendimas, buvo konkrečiai susijęs su ieškove pagal Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalį, reikia remtis jurisprudencija, suformuota dėl antrojo atvejo, numatyto SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje.

92 Dėl konkrečios sąsajos sąlygos, kaip ji suprantama pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, reikia priminti, kad fizinis ar juridinis asmuo, kuris nėra teisės akto adresatas, gali teigti, kad šis aktas yra konkrečiai su juo susijęs, tik jeigu tas sprendimas su juo susijęs dėl tam tikrų jam būdingų savybių arba dėl jį iš kitų asmenų išskiriančios faktinės padėties, todėl jį individualizuoja kaip ir tokio sprendimo adresatą (1963 m. liepos 15 d. Sprendimas *Plaumann / Komisija*, 25/62, EU:C:1963:17, p. 223).

93 Be to, iš jurisprudencijos, suformuotos remiantis SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa, išplaukia principas, pagal kurį ieškovas, fizinis ar juridinis asmuo, kuris nėra jo ginčijamo akto adresatas, grįsdamas savo ieškinį turi nurodyti ir įrodyti jam būdingas savybes arba faktinę padėtį, kuri jį išskiria iš kitų asmenų, todėl jį individualizuoja, kaip ir tokio sprendimo adresatą (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 28 d. Nutarties *UCAPT / Taryba*, T-96/09, nepaskelbta Rink., EU:T:2011:542, 47 punktą ir 2020 m. gegužės 6 d. Nutarties *Sabo ir kt. / Parlamentas ir Taryba*, T-141/19, nepaskelbta Rink., EU:T:2020:179, 32 punktą). Šiuo klausimu Apeliacinės tarybos procedūros reglamento 15 straipsnio 1 dalies d punkte primenama, kad pagal Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalį ieškovė turi įrodyti, kad ACER sprendimas yra tiesiogiai ir konkrečiai su ja susijęs.

94 Nagrinėjamu atveju, kaip matyti iš ginčijamo sprendimo 45 punkte pateikto ieškovės argumentų aprašymo (šiame ieškinyje jis neginčijamas), siejamo su jos 2022 m. balandžio 28 d. Apeliacinei tarybai pateikto pareiškimo, kuriame išdėstomi skundo motyvai, 99–110 punktais, ieškovė vykstant procedūrai Apeliacinėje taryboje nurodė, kad pirminis sprendimas yra konkrečiai su ja susijęs, nes jis iš esmės paveikė jos konkurencinę padėtį Vokietijos balansavimo energijos rinkoje, kurioje ji yra viena iš didžiausių tiekėjų. Ji aktyviai gina savo interesus minėtoje rinkoje, be kita ko, dalyvavo konsultavimosi dėl PSO pasiūlymo procedūroje ir atsakė į ACER klausimus. Pirminis sprendimas ją ypač paveikė dėl to, kad daugelio jos iš anksto parengtų įrenginių ribinės kintamosios sąnaudos yra didelės. Tas sprendimas turi įtakos iš anksto nustatytai ūkio subjektų grupei, kuriai ji priklauso, ją sudaro balansavimo energijos tiekėjai, kuriems pavyko iš anksto kvalifikuoti balansavimo energijos tiekimo įrenginius arba kurių įrenginiai yra kvalifikuojami.

95 Ginčijamo sprendimo 46–50 punktuose Apeliacinė taryba išnagrinėjo ieškovės nurodytas „savybes“ arba „faktinę padėtį“ ir konstatavo, kad jų nepakanka, kad ji būtų individualizuota, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendime *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17, p. 223) suformuotą jurisprudenciją.

96 Ieškinyje ieškovė iš esmės priekaištauja Apeliacinei tarybai, kad ši ginčijamame sprendime nekonstatavo, kad pirminis sprendimas yra konkrečiai su ja susijęs dėl jai būdingų savybių, kurios ją išskiria iš visų kitų asmenų.

97 Pirma, ieškovė remiasi savo aktyviu dalyvavimu viešose konsultacijose, kurias ENTSO-E pradėjo pagal Reglamento 2017/2195 10 straipsnį prieš pateikiant PSO pasiūlymą ACER, kai ji 2021 m. liepos 30 d. pateikė savo nuomonę, ir ACER surengtose viešose konsultacijose dėl šio pasiūlymo, kai pateikė 2021 m. lapkričio 10 d. pastabas, ir tuo, kad pagal Reglamento 2017/2195 10 straipsnio 6 dalį PSO ir galiausiai ACER turėjo atsižvelgti į jos 2021 m. liepos 30 d. nuomonę arba savo pasiūlyme paaiškinti tikslias priežastis, dėl kurių nukrypo nuo jos.

98 Antra, ieškovė nurodo, kad pirminis sprendimas padarė didelį poveikį jos padėčiai Vokietijos balansavimo energijos tiekimo rinkoje. Pirminis sprendimas reiškia šios rinkos suvaržymą, nes užkertamas kelias laisvam kainų formavimui, kenkiama laisvei užsiimti verslu, sumažinamos kainų konkurencijos galimybės ir neleidžiama susigrąžinti savo sąnaudų kai kuriems balansavimo

energijos tiekėjams, veikiantiems vienoje iš nedaugelio kontrolės zonų, jau prijungtų prie Europos PICASSO ir MARI platformų, iš anksto parengusiems didelių ribinių sąnaudų įrenginius, į kuriuos jie daug investavo, ir dėl savo padėties prioritetų sąrašo apačioje patyrusiems didelių alternatyvių sąnaudų.

99 Trečia, ieškovė nurodo procedūrinių garantijų, kurios, priimant pirminį sprendimą, jai suteiktos pagal Sąjungos teisę, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją, pažeidimą, nes ACER nepaisė nei jos teisės, kad su ja būtų konsultuojamasi pagal Reglamento 2017/2195 10 straipsnio 1 dalį, nei teisės būti išklausytai, garantuojamos Reglamento 2019/942 14 straipsnio 6 dalyje.

100 Savo rašytinėse pastabose ACER palaiko Apeliacinės tarybos poziciją, kad ieškovės Bendrajame Teisme nurodytų „savybių“ ar „faktinės padėties“ nepakanka, kad ji būtų individualizuota, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendimu *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17, p. 223) suformuotą jurisprudenciją (žr. šio sprendimo 95 punktą).

101 Dėl „savybių“ arba „faktinės padėties“, kuriomis ji rėmėsi Apeliacinėje taryboje ir kurias ši išnagrinėjo ginčijamame sprendime, t. y. aplinkybių, kad ji veikė Vokietijos balansavimo energijos rinkoje ir buvo viena didžiausių tiekėjų minėtoje rinkoje (jas ji vėliau išplėtotojo pateikdama ieškinį ir nurodydama, kad pirminis sprendimas iš esmės paveikė jos padėtį šioje rinkoje (žr. šio sprendimo 84–87, 94 ir 98 punktus)), ieškovė remiasi Sąjungos teismų jurisprudencija valstybės pagalbos ir koncentracijų srityje.

102 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad jurisprudencijoje, be kita ko, buvo pripažinta, kad Komisijos sprendimas, kuriuo užbaigiama formali tyrimo procedūra, laikomas konkrečiai susijusiu ne tik su pagalbą gavusia įmone, bet ir su ja konkuruojančiomis įmonėmis, kurios aktyviai dalyvavo per šią procedūrą, jeigu jų padėtį rinkoje iš esmės veikia pagalbos priemonė (žr. 2021 m. rugsėjo 2 d. Sprendimo *Ja zum Nürburgring / Komisija*, C-647/19 P, EU:C:2021:666, 33 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją). Šiame kontekste įmonei nepakanka remtis vien argumentu, kad ji yra įmonės pagalbos gavėjos konkurentė; ji turi įrodyti ir tai, jog yra atsidūrusi faktinėje situacijoje, kuri ją individualizuoja taip pat, kaip ir asmenį, kuriam tas aktas yra skirtas (2008 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *British Aggregates / Komisija*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, 48 punktas).

103 Be to, iš jurisprudencijos koncentracijų srityje matyti, kad tuo atveju, jei priimamas sprendimas, kuriuo konstatuojama, kad koncentracija yra suderinama su vidaus rinka, tai, ar jis yra konkrečiai susijęs su trečiąja įmone, reikia nustatyti atsižvelgiant, pirma, į jos dalyvavimą administracinėje procedūroje ir, antra, į tai, ar jos padėtis rinkoje buvo paveikta. Šiomis aplinkybėmis pripažindamas poveikį ieškovės padėčiai rinkoje Sąjungos teismas atsižvelgia arba į tai, kad ji yra viena iš pagrindinių koncentracijos šalių, kurioms skirtas sprendimas leisti vykdyti koncentraciją, konkurentė (šiuo klausimu žr. 2006 m. liepos 4 d. Sprendimo *easyJet / Komisija*, T-177/04, EU:T:2006:187, 37 punktą; 2023 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *Mainova / Komisija*, T-64/21, nepaskelbtas Rink., pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2023:843, 85 punktą ir 2023 m. gruodžio 20 d. Sprendimo *enercity / Komisija*, T-65/21, nepaskelbtas Rink., pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2023:844, 83 punktą), arba į tai, kad ji yra paprasčiausia minėtų šalių konkurentė, bet koncentracija daro konkrečiai nustatytą potencialų poveikį jos ekonominei padėčiai, pavyzdžiui, sukelia ilgainiui įvykdytų ir apskaičiuotų didelių investicijų nuvertėjimą, atsižvelgiant į esamą rinkos struktūrą (šiuo klausimu žr. 2023 m. gegužės 17 d. Sprendimo *EVH / Komisija*, T-312/20, pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2023:252, 42 ir 46 punktus; 2023 m. gegužės 17 d. Sprendimo *TEAG / Komisija*, T-315/20, nepaskelbtas Rink., pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2023:259, 42 ir 46 punktus ir 2023 m. gegužės 17 d. Sprendimo *GGEW / Komisija*, T-319/20, nepaskelbtas Rink., pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2023:263, 42 ir 46 punktus), arba į tai, kad ji yra

potenciali koncentracijos šalių konkurentė oligopolinių rinkų atveju, arba tam tikromis aplinkybėmis į tai, kad ji veikia gretimose, žemesnės ar aukštesnės grandies rinkose, palyginti su tomis, kuriose veikia monopolinę padėtį užimanti įmonė, dėl koncentracijos turinti stipresnę padėtį (šiuo klausimu žr. 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *ARD / Komisija*, T-158/00, EU:T:2003:246, 78 punktą).

104 Vis dėlto šio sprendimo 102 ir 103 punktuose nurodyta jurisprudencija bent iš dalies grindžiama tuo, kad rinkoje, su kuria susijęs sprendimas, egzistuoja faktiniai ar potencialūs konkurenciniai santykiai tarp ginčijamo sprendimo adresatų ir ieškovės, kurios padėtis (konkrečiai ją identifikuojant) šioje arba gretimose žemesnės ar aukštesnės grandies rinkose yra neigiamai ir tam tikrais atvejais iš esmės paveikta to sprendimo.

105 Nagrinėjamu atveju ieškovė neteigia ir *a fortiori* neįrodinėja, kad kai kurie jos konkurentai Vokietijos balansavimo energijos rinkoje, kurioje ji veikia ir kuriai turi įtakos pirminis sprendimas, gauna naudos iš minėto sprendimo šioje rinkoje. Atvirkščiai, iš jos argumentų matyti, kad ji nurodo bendrą pirminio sprendimo poveikį Vokietijos balansavimo energijos rinkai, neigiamai veikiantį visus balansavimo energijos tiekėjus, kurie, kaip ji, veikia šioje ir Čekijos bei Austrijos rinkose.

106 Net darant prielaidą, kad ieškovei, kaip vienam iš didžiausių Vokietijos balansavimo energijos rinkoje veikiančių tiekėjų, daromas didesnis ekonominis neigiamas poveikis nei kai kuriems jos konkurentams minėtoje rinkoje, to nepakaktų ją individualizuoti, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendimu *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17, p. 223) suformuotą jurisprudenciją. Iš tiesų pagal suformuotą jurisprudenciją tam, kad aktas būtų laikomas konkrečiai susijusiu su tam tikrais ūkio subjektais, nepakanka, kad tam tikri ūkio subjektai būtų ekonomiškai labiau paveikti nei jų konkurentai. Taigi, net darant prielaidą, kad sprendimas turi ypatingą poveikį ieškovės ekonominei padėčiai, šios aplinkybės nepakanka, kad ją būtų galima išskirti iš kitų asmenų (2004 m. balandžio 2 d. Nutarties *Gonnelli ir AIFO / Komisija*, T-231/02, EU:T:2004:105, 45 punktas; 2007 m. kovo 12 d. Nutarties *Confcooperative, Unione regionale della Cooperazione Friuli-Venezia Giulia Federagricole ir kt. / Komisija*, T-418/04, nepaskelbta Rink., EU:T:2007:83, 57 punktas ir 2008 m. lapkričio 13 d. Nutarties *Lemaître Sécurité / Komisija*, T-301/06, nepaskelbta Rink., EU:T:2008:495, 24 punktas).

107 Be to, taip pat nepakanka aplinkybės, kad pirminis sprendimas buvo susijęs su santykinai ribotu ir stabiliu skaičiumi balansavimo energijos tiekėjų, kuriems, kaip ir ieškovei, pavyko iš anksto parengti balansavimo energijos tiekimo įrenginius ir kurie veikė Vokietijos balansavimo energijos rinkoje, taip pat Čekijos ir Austrijos rinkose, kad ieškovė būtų individualizuota, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendimu *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17, p. 223) suformuotą jurisprudenciją. Iš tiesų iš suformuotos jurisprudencijos taip pat matyti, kad galimybė daugiau ar mažiau tiksliai nustatyti teisės subjektų, kuriems taikoma priemonė, skaičių ar net tapatybę visiškai nereiškia, kad ši priemonė turi būti laikoma konkrečiai susijusia su šiais subjektais, jeigu ji taikoma atsižvelgiant į nagrinėjamame akte apibrėžtą objektyvią teisinę ar faktinę situaciją (žr. 2018 m. spalio 18 d. Sprendimo *Internacional de Productos Metálicos / Komisija*, C-145/17 P, EU:C:2018:839, 35 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2022 m. rugsėjo 19 d. Nutarties *TDK Foil Italy / Komisija*, T-788/21, nepaskelbta Rink., EU:T:2022:581, 18 punktą ir 2022 m. gruodžio 7 d. Nutarties *Sunrise Medical ir Sunrise Medical Logistics / Komisija*, T-721/21, nepaskelbta Rink., EU:T:2022:791, 53 punktą). Nagrinėjamu atveju, kaip ginčijamo sprendimo 50 punkte iš esmės pažymėjo Apeliacinė taryba, pirminis sprendimas

vienodai susijęs su visais balansavimo energijos tiekėjais, nes jis taikomas visiems rinkos dalyviams, norintiems vykdyti balansavimo energijos mainus Vokietijoje, taip pat Čekijos Respublikoje ir Austrijoje per Europos PICASSO ir MARI platformas.

108 Be to, ieškovė neteigia ir *a fortiori* neįrodo, kad ją, ginčijamo sprendimo adresatus ir, kaip ji mano, tikruosius pirminio sprendimo naudos gavėjus Vokietijos balansavimo energijos rinkoje, t. y. PSO, kuriems skirtas tas sprendimas, sieja faktinis ar potencialus konkurencinis santykis.

109 Galiausiai dėl ieškovės investicijų į dvi elektrines Audorfe ir Icehojėje, kurias ji eksploatuoja Vokietijoje, siekdama, kad išliktų galimybė joms veikti ir funkcionuoti balansavimo energijos rinkoje (žr. šio sprendimo 86 punktą), žinoma, iš jurisprudencijos matyti, kad į atliktų ir ilgalaikių didelių investicijų nuvertėjimą, turint omenyje ankstesnę rinkos struktūrą, jau buvo atsižvelgta siekiant nustatyti konkrečią sprendimo sąsają su ieškovu (2023 m. gegužės 17 d. Sprendimo *EVH / Komisija*, T-312/20, pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2023:252, 42 ir 46 punktai; 2023 m. gegužės 17 d. Sprendimo *TEAG / Komisija*, T-315/20, nepaskelbtas Rink., pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2023:259, 42 ir 46 punktai ir 2023 m. gegužės 17 d. Sprendimo *GGEW / Komisija*, T-319/20, nepaskelbtas Rink., pateiktas apeliacinis skundas, EU:T:2023:263, 42 ir 46 punktai). Vis dėlto šiuo atveju net darant prielaidą, kad ieškovės nurodytos konkrečios investicijos buvo „nuvertintos“ pirminiu sprendimu, nes jis turėjo įtakos jų amortizacijai, ieškovė nepateikė pakankamai duomenų, kad būtų galima daryti išvadą, jog dėl to buvo padaryta didelė įtaka jos konkurencinei padėčiai balansavimo energijos rinkoje. Konkrečiai kalbant, ieškovė nepateikė duomenų, kurie leistų įvertinti santykinę abiejų aptariamų elektrinių svarbą (pagal vertę ar kiekį), atsižvelgiant į bendrą jos balansavimo energijos gamybą Vokietijoje.

110 Šiomis aplinkybėmis ieškovė, kuri neįrodė, kad yra faktiškai ar potencialiai konkuruojanti su pirminio sprendimo naudos gavėjais Vokietijos balansavimo energijos rinkoje, kur veikia, ir su kuria susijęs pirminis sprendimas, negali veiksmingai remtis šio sprendimo 102 ir 103 punktuose nurodyta jurisprudencija, teigdama (kaip ji tai daro nagrinėjamu atveju), kad minėtas sprendimas iš esmės paveikė jos padėtį šioje rinkoje.

111 Dėl „savybių“ ar „faktinės padėties“, kuriomis ieškovė rėmėsi Apeliacinėje taryboje, t. y. aplinkybės, kad ji veikė Vokietijos balansavimo energijos rinkoje ir buvo viena didžiausių tiekėjų šioje rinkoje, o vėliau išplėtojo nagrinėjant šį ieškinį, teigdama, kad jos padėtį šioje rinkoje iš esmės paveikė pirminis sprendimas, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 102 ir 103 punktuose nurodytą jurisprudenciją, reikia konstatuoti, kad ginčijamo sprendimo 46–50 punktuose Apeliacinė taryba teisingai nusprendė, kad šios aplinkybės savaime negali reikšti, kad ieškovė yra individualizuojama, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendimu *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17, p. 223) suformuotą jurisprudenciją.

112 Dėl „savybių“ ar „faktinės padėties“, kurios ginčijamame sprendime nebuvo paminėtos kaip ieškovės nurodytos Apeliacinėje taryboje, kurių Apeliacinė taryba nenagrinėjo minėtame sprendime, tačiau kuriomis ieškovė remiasi šiame ieškinyje (žr. šio sprendimo 83, 88, 97 ir 99 punktus) Bendrasis Teismas, taikydamas proceso organizavimo priemonę, paprašė šalių pareikšti nuomonę dėl jų priimtinumo.

113 Šiuo klausimu ieškovė nurodė, kad pareiškimo, kuriame išdėstyti ieškinio motyvai, 134 punkte ir jos atsakymo į 2022 m. rugpjūčio 22 d. Apeliacinės tarybos pateiktą klausimą 31 ir paskesniuose punktuose ji rėmėsi tuo, kad per administracinę procedūrą, per kurią priimtas pirminis sprendimas, buvo pažeista jos teisė į tai, kad su ja būtų konsultuojamasi pagal

Reglamento 2017/2195 10 straipsnio 6 dalį. Paskesnis rėmimasis
Reglamento 2019/942 14 straipsnio 6 dalyje garantuojamos jos teisės būti išklausytai pažeidimu tik papildo argumentus, kurie jau buvo pateikti Apeliacinėje taryboje.

114 Dėl konkrečios sąsajos ACER nusprendė, kad savo pareiškimo, kuriame išdėstyti ieškinio motyvai, 94–101 punktuose, susijusiuose su šiuo klausimu, ieškovė iš esmės rėmėsi aplinkybe, kad ji yra viena didžiausių Vokietijos balansavimo energijos rinkoje veikiančių tiekėjų, ir kad ji negali vėliau, taigi pavėluotai, nurodyti kitų „savybių“ arba „faktinės padėties“, galinčių ją individualizuoti, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendimu *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17, p. 223) suformuotą jurisprudenciją.

115 Šiuo klausimu reikia konstatuoti, kad vertindamas ginčijamo sprendimo teisėtumą Bendrasis Teismas negali atsižvelgti į „savybes“ ar „faktinę padėtį“, kuriomis ieškovė nesirėmė arba kurių neįrodė Apeliacinėje taryboje. Iš tiesų pagal Reglamento 2019/942 29 straipsnį, siejamą su SESV 263 straipsniu, Bendrasis Teismas turi įvertinti Apeliacinės tarybos sprendimo teisėtumą, patikrindamas, kaip Apeliacinė taryba taikė Sąjungos teisę, atsižvelgdama, be kita ko, į jai nurodytas faktines aplinkybes, tačiau tokia priežiūra turėtų būti atliekama neatsižvelgiant į jam naujai nurodytas faktines aplinkybes (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2007 m. kovo 13 d. Sprendimo *VRDT / Kaul*, C-29/05 P, EU:C:2007:162, 54 punktą ir 2010 m. balandžio 15 d. Sprendimo *Schräder / BAVT*, C-38/09 P, EU:C:2010:196, 76 punktą).

116 Iš taisyklių, kuriomis reglamentuojamas procesas Sąjungos teismuose (visų pirma iš Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio, taip pat Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnio ir 84 straipsnio 1 dalies), matyti, kad ginčo ribas nustato ir apibrėžia bylos šalys ir kad Sąjungos teismas negali priimti sprendimo *ultra petita* (žr. 2020 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Alfamicro / Komisija*, C-623/19 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2020:734, 40 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją; 2022 m. gruodžio 22 d. Sprendimo *Parlamentas / Moi*, C-246/21 P, nepaskelbtas Rink., EU:C:2022:1026, 55 punktą). Be to, pagal Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmą pastraipą, Teisingumo Teismo procedūros reglamento 120 straipsnio c ir d punktus ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 76 straipsnio pirmos pastraipos d ir e punktus, kai ieškiniu, pareikštu tiesiogiai Sąjungos teismuose, iškeliama byla, jame, be kita ko, turi būti nurodytas ginčo dalykas, pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka ir ieškovo reikalavimai.

117 Nagrinėjamu atveju pareiškimo, kuriame išdėstyti ieškinio motyvai, 94–101 punktuose ieškovė, teigdama, kad pirminis sprendimas, kuriuo laikinai blokuojama balansavimo energijos pardavimo PSO kaina, buvo konkrečiai susijęs su ja, iš esmės rėmėsi konkrečia aplinkybe, kad ji buvo viena didžiausių tiekėjų, veikiančių minėtos energijos rinkoje Vokietijoje.

118 Pagal šio sprendimo 93 punkte minėtą jurisprudenciją ir Apeliacinės tarybos procedūros reglamento 15 straipsnio 1 dalies d punkto formuluotę, Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime pagrįstai vertino tik konkrečią aplinkybę, kuria ieškovė rėmėsi, kaip leidžiančią ją individualizuoti, kaip tai suprantama pagal jurisprudenciją, kylančią iš 1963 m. liepos 15 d. Sprendimas *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17, p. 223), ir nenagrinėjo, ar iš skundo motyvų, jo priedų, papildomų pastabų arba apskritai iš bylos medžiagos galima spręsti apie kitas ją individualizuojančias „savybes“ ar „faktinę padėtį“.

119 Net darant prielaidą, kad Apeliacinė taryba ginčijamame sprendime neteisėtai neatsižvelgė į visas ieškovės jai nurodytas „savybes“ ar „faktinę padėtį“, ieškovė turėjo tai ginčyti, pateikdama tokį pagrindą, kuris atitiktų Procedūros reglamento 76 straipsnio d punkte nustatytus aiškumo ir tikslumo reikalavimus (žr. šio sprendimo 116 punktą).

120 Iš tiesų sprendimo dėl tam tikro reikalavimo nepriėmimas gali būti pagrindas panaikinti bent jau dalį vienos iš Sąjungos įstaigų ar organų, nurodytų Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 58a straipsnyje, nepriklausomos apeliacinės tarybos priimto sprendimo (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2016 m. birželio 8 d. Sprendimo *GREEN BEANS*, T-585/15, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:339, 27 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

121 Nors ieškinio 89–92, 117–120 punktuose ieškovė kaip aplinkybes, galinčias ją individualizuoti, kaip tai suprantama pagal 1963 m. liepos 15 d. Sprendimu *Plaumann / Komisija* (25/62, EU:C:1963:17, p. 223) suformuotą jurisprudenciją, nurodo savo aktyvų dalyvavimą administracinėje procedūroje iki pirminio sprendimo priėmimo ir jos teisės į tai, kad su ja būtų konsultuojamasi, prieš priimant šį sprendimą pažeidimą pagal
Reglamento 2017/2195 10 straipsnio 1 dalį, šiuo klausimu ji aiškiai ir tiksliai nenurodė ginčijamo sprendimo panaikinimo pagrindo, grindžiamo tuo, kad tame sprendime Apeliacinė taryba neteisėtai nepriėmė sprendimo dėl šių „savybių“ ar „faktinės padėties“, kuriomis ji tinkamai rėmėsi vykstant procedūrai Apeliacinėje taryboje.

122 Taigi ieškovė šiame ieškinyje negali remtis „savybėmis“ arba „faktine padėtimi“, kurios ginčijamame sprendime nebuvo paminėtos kaip jos nurodytos Apeliacinėje taryboje, ir kurios nebuvo išnagrinėtos minėtame sprendime (žr. šio sprendimo 83, 88, 97 ir 99 punktus).

123 Vadinasi, pirmąjį pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą, todėl pagrindinis reikalavimas panaikinti ginčijamą sprendimą, kuris visiškai nepagrįstas, turi būti atmestas kaip toks. Taigi toliau reikia išnagrinėti papildomą reikalavimą.

Dėl papildomo reikalavimo panaikinti pirminį sprendimą

124 Grįsdama papildomą prašymą ieškovė nurodo šešis pagrindus, iš esmės grindžiamus, pirma, ACER kompetencijos priimti pirminį sprendimą, kuriuo nukrypstama nuo PSO pasiūlymo, nebuvimu, antra, ACER padarytu Reglamento 2017/2195 10 straipsnyje nustatytos pareigos prieš patvirtinant naują metodiką konsultuotis su suinteresuotosiomis šalimis rinkoje pažeidimu, trečia, teisinio pagrindo priimti pirminį sprendimą nebuvimu, ketvirta, motyvavimo stoka, penkta, Reglamentu 2017/2195 siekiamų tikslų pažeidimu, šešta, proporcingumo principo pažeidimu.

125 ACER remiasi 2023 m. vasario 17 d. pateikto papildomo reikalavimo akivaizdžiu nepriimtinumu dėl to, kad nesilaikyta SESV 263 straipsnio šeštoje pastraipoje, siejamoje su Procedūros reglamento 60 straipsniu, nustatyto dviejų mėnesių ir dešimties dienų termino pareikšti ieškinį dėl pirminio sprendimo panaikinimo; šis terminas prasidėjo ne vėliau kaip nuo tos dienos, kai ieškovė pateikė skundą Apeliacinei tarybai, t. y. nuo 2022 m. balandžio 28 d. Ieškovė negali pagrįstai remtis jokia pateisinama klaida, turint omenyje, kad pirminiame sprendime esanti informacija apie teisių gynimo priemones buvo aiškiai skirta to sprendimo adresatams ir kad Sąjungos teisę atitinkantis Reglamento 2019/942 29 straipsnio tekstas turi būti aiškinamas taip, kad juo nepažeidžiama ieškovės teisė tiesiogiai Bendrajame Teisme pareikšti ieškinį dėl šio sprendimo panaikinimo remiantis SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirta pastraipa. Bet kuriuo atveju papildomas reikalavimas turi būti atmestas kaip nepagrįstas.

126 Ieškovė teigia, kad papildomas reikalavimas atitinka pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą pareikšto ieškinio dėl Sąjungos įstaigos, t. y. ACER, priimto sprendimo panaikinimo priimtinumo sąlygas. Jos teigimu, šis ieškinys nepriklauso nuo teisių gynimo priemonių išnaudojimo pagal SESV 263 straipsnio penktą pastraipą ir Reglamento 2019/942 29 straipsnį, nes galimybė jai pareikšti tiesioginį ieškinį yra numatyta pirminėje teisėje. Be to, ieškovė teigia, kad dviejų mėnesių termino pasibaigimas nuo pirminio sprendimo paskelbimo 2022 m. vasario 28 d. taip pat neturi užkirsti kelio papildomo reikalavimo priimtinumui, nes, atsižvelgiant į tai, kad pirminis sprendimas buvo kvalifikuotas kaip individualus sprendimas, kaip tai suprantama pagal Reglamento 2019/942 34 konstatuojamąją dalį, 2 straipsnio d punktą, 28 ir 29 straipsnius ir jurisprudenciją, taip pat į pirminiame sprendime pateiktą informaciją, susijusią su teisių gynimo priemonėmis, teisminės gynybos trūkumą ir dėl to kylančius galimus konfliktus, ji negalėjo tikėtis, kad turės pareikšti tiesioginį ieškinį dėl pirminio sprendimo, iš anksto negavusi Apeliacinės tarybos sprendimo dėl tariamo *locus standi* neturėjimo. Pagal jurisprudenciją ieškinio pareiškimo termino nesilaikymas netrukdo pripažinti ieškinį priimtinu, jeigu jį lėmė ieškovo, kurį suklaidino akto autorius, padaryta pateisinama teisės klaida.

127 Dėl ACER pateikto nepriimtinumo pagrindo visų pirma reikia pažymėti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 47 punkto, nagrinėjamu atveju ieškovė galėjo tiesiogiai Sąjungos teisme pareikšti ieškinį dėl pirminio sprendimo panaikinimo pagal SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtą pastraipą.

128 Be to, iš SESV 263 straipsnio šeštos pastraipos matyti, kad ieškiniai dėl panaikinimo turi būti pareiškiami per du mėnesius nuo akto paskelbimo ar nuo pranešimo apie jį ieškovui dienos arba, jei to nebuvo padaryta, nuo tos dienos, kai ieškovas apie jį sužinojo.

129 Nuo Sąjungos teisės aktų, susijusių su procesiniais terminais, galima nukrypti tik visiškai išimtinėmis aplinkybėmis, t. y. aplinkybėmis, kurių nebuvo galima numatyti, arba *force majeure* atveju, kaip nurodyta Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 45 straipsnio antroje pastraipoje, nes griežtas šių taisyklių taikymas atitinka teisinio saugumo reikalavimą ir būtinybę vengti bet kokios diskriminacijos ar savivalės vykdant teisingumą (žr. 2016 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *SV Capital / EBI*, C-577/15 P, EU:C:2016:947, 56 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

130 Iš jurisprudencijos taip pat matyti, kad nuo Sąjungos nuostatų, reglamentuojančių ieškinio pareiškimo terminus, leidžiančios nukrypti „pateisinamos klaidos“ sąvoka apima tik ypatingas aplinkybes, kuriomis atitinkama institucija elgėsi taip, kad vien dėl jos veiksmų (arba daugiausia dėl jų) subjektas, kuris elgėsi sąžiningai ir parodė tokį rūpestingumą, kokio reikalaujama iš įprastai informuoto subjekto, galėjo pagrįstai būti suklaidintas (žr. 2016 m. gruodžio 14 d. Sprendimo *SV Capital / EBI*, C-577/15 P, EU:C:2016:947, 59 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

131 Nagrinėjamu atveju pirminis sprendimas buvo paskelbtas ACER interneto svetainėje 2022 m. vasario 28 d., o 2022 m. balandžio 28 d. ieškovė kreipėsi į Apeliacinę tarybą. Net darant prielaidą, kad ieškovė apie pirminį sprendimą sužinojo tą pačią dieną, kai kreipėsi į Apeliacinę tarybą, taikant terminų apskaičiavimo taisykles, numatytas Procedūros reglamento 58 ir 60 straipsniuose, kurie atitinka Teisingumo Teismo procedūros reglamento 49 ir 51 straipsnius, reikia konstatuoti, kad šio ieškinio pareiškimo dieną, t. y. 2023 m. vasario 17 d., ieškovė praleido terminą minėtam sprendimui užginčyti.

132 Be to, šios bylos aplinkybėmis ieškovė negali pagrįstai remtis pateisinama klaida, kaip tai suprantama pagal šio sprendimo 130 punkte nurodytą jurisprudenciją.

133 Iš tiesų, pirma, ACER nesuteikė ieškovei jokios konkrečios garantijos dėl Apeliacinės tarybos kompetencijos nagrinėti jos pateiktą skundą dėl pirminio sprendimo, nes pirminio sprendimo pabaigoje esanti informacija apie teisių gynimo priemones buvo aiškiai skirta to sprendimo „adresatams“, t. y. CORE regiono PSO, kurių atžvilgiu ji, beje, buvo teisinga (žr. šio sprendimo 47 punktą). Tačiau pirminiame sprendime nebuvo jokios informacijos apie teisių gynimo priemones, kuriomis gali pasinaudoti ne šie adresatai, o kiti fiziniai ar juridiniai asmenys. Taigi minėtos nuorodos negali būti laikomos ACER elgesiu, galinčiu suklaidinti ieškovę dėl Apeliacinės tarybos kompetencijos nagrinėti jos pateiktą apeliacinį skundą dėl pirminio sprendimo.

134 Antra, Reglamento 2019/942 29 straipsnio formuluotės aiškinimas, atitinkantis Sąjungos pirminę teisę, reiškia, kad pagal ją fiziniams ar juridiniams asmenims, kurie, kaip antai ieškovė, buvo tiesiogiai, bet nekonkrečiai susiję su ACER visuotinai taikomu aktu, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinamųjų priemonių, nedraudžiama pareikšti ieškinio dėl šio akto panaikinimo tiesiogiai Sąjungos teisme pagal SESV (Lisabonos sutarties redakcija) 263 straipsnio ketvirtą pastraipą. Be to, ieškinio 165 punkte pati ieškovė teigė, kad nagrinėjamo ieškinio kontekste „jai turi būti pripažinta <…> teisė kreiptis į teismą dėl reglamentuojamojo pobūdžio akto pagal SESV 263 straipsnio ketvirtos pastraipos [trečiąją dalį]“, nes „ši teisių gynimo priemonė aiškiai numatyta SESV 263 straipsnio ketvirtoje pastraipoje“.

135 Taigi nagrinėjamu atveju ieškovė negali veiksmingai remtis jurisprudencija, kurioje remiamasi kai kurių teisės aktų, reglamentuojančių teisių gynimo priemones, bendra formuluote arba egzistuojančiais įpročiais, kad konstatuotų atleistiną klaidą, susijusią su pavėluotu ieškinio pareiškimu Sąjungos teisme išnaudojus vidaus teisių gynimo priemonę, kuri šiuo konkrečiu atveju ir pagal jurisprudenciją nebuvo taikytina (šiuo klausimu žr. 1972 m. birželio 14 d. Sprendimo *Marcato / Komisija*, 44/71, EU:C:1972:53, 5–9 punktus ir 1979 m. balandžio 5 d. Sprendimo *Orlandi / Komisija*, 117/78, EU:C:1979:109, 9–11 punktus).

136 Darytina išvada, kad ieškovė negali remtis kokia nors pateisinama klaida, dėl kurios nagrinėjamu atveju galėtų būti leidžiama nukrypti nuo pareigos laikytis nustatyto termino ieškiniui pareikšti.

137 Vadinasi, papildomas reikalavimas panaikinti pirminį sprendimą taip pat turi būti atmestas kaip nepriimtinas, todėl visas ieškinys turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

138 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 1 dalį iš pralaimėjusios šalies priteisiamos bylinėjimosi išlaidos, jei laimėjusi šalis to reikalavo.

139 Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, reikia iš jos priteisti bylinėjimosi išlaidas pagal ACER pateiktus reikalavimus.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (trečioji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. Priteisti iš *Uniper Global Commodities SE* bylinėjimosi išlaidas.

van der Woude Škvařilová-Pelzl Nõmm

Steinfatt Kukovec

Paskelbtas 2025 m. birželio 25 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės 2

Šalių reikalavimai 3

Dėl teisės 3

Dėl pagrindinio reikalavimo panaikinti ginčijamą sprendimą 3

Dėl ieškinio antrojo pagrindo, grindžiamo Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies aiškinimu, kuriuo neužtikrinamas procedūros Apeliacinėje taryboje veiksmingumas ir šios nuostatos atitiktis Chartijos 47 straipsnyje įtvirtintam veiksmingos teisminės gynybos principui ir Chartijos 20 straipsnyje garantuojamam lygybės prieš įstatymą principui 3

Dėl pirmojo pagrindo, grindžiamo Reglamento 2019/942 28 straipsnio 1 dalies pažeidimu . . 14

Dėl papildomo reikalavimo panaikinti pirminį sprendimą 22

Dėl bylinėjimosi išlaidų 24